

slet Forretning, Staten drev, naar der kom et saa stort Svind, at det kunde afstedkomme en saa stor Nedskrivning. Det ærede Medlem kunde paa Statsregnskabet for 1917—18 have fundet, at der paa Indkøb af Mel og Korn er foretaget en Nedskrivning af 18½ Million. Men det ærede Medlem maa ikke tro, at det er en rent forretningsmæssig Nedskrivning, der her finder Sted. Det ærede Medlem er ikke tilstrækkelig oplyst i saa Henseende. Det, der har foranlediget denne Nedskrivning, er dels det Tilskud, som Staten giver til Varerne, og dels det Tab, Staten lider ved, at man ikke har kunnet faa saadanne Varer, der var indkøbte med alle vedkommende Myndigheders Tilslutning, hjem, men har maattet oplagre dem i Udlandet, og senere har man enten maattet sælge dem igen paa Stedet, eller de er blevet overtaget af de fremmede Magter, i hvilket Tilfælde man da maa forhandle om, hvor meget de fremmede Magter skal give for disse oplagrede Varer, og paa visse Punkter er man endnu ikke kommet til nogen Enighed. Derved fremkommer Nødvendigheden af Nedskrivningen; men det ærede Medlem tager fejl, naar han tror, at dette kan sammenlignes med, hvad Forretninger i Almindelighed maa afskrive paa deres Varer. Der er altsaa ingen Grund til at haane Statens Forretninger paa dette Punkt.

Det ærede Medlem ankede ligesom to andre ærede Talere over, at Udlændinge ikke beskattes tilstrækkelig stærkt. Dette falder noget sammen med, hvad Statsministeren lige har oplyst om Udlændinges Forhold og om hvor mange der er her i Øjeblikket. Jeg skal derfor ikke komme nærmere ind herpaa. Statsministeren har nu nævnt Tallene. Det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) sagde, at der var 50 000 fremmede her i Landet, og han sagde oven i Købet, at han havde det fra en Politimand, der var yderst forskrækket over, at Tallet var saa stort. Det er meget uheldigt, hvis Københavns Politi er saa slet underrettet, da det dog nærmest er dets Pligt at vide, hvor stort dette Tal er. Der er blevet overdrevet uhyre. Man hører de mærkeligste Ytringer om, hvor mange fremmede her er, om at der tales Svensk overalt og Tysk overalt, og saa er Forholdet dog det, at Tallet af fremmede slet ikke er steget fra før Krigen indtil nu. Hvad Beskatningen af Udlændinge angaar, tror man ogsaa, at Udlændinge ikke betaler Skat, men det er ingenlunde Tilfældet. For det første betaler de alle de

indirekte Skatter og Afgifter. Dernæst beskattes de ogsaa gennem direkte Afgifter, f. Eks. Ejendomsskylden, hvis de køber fast Ejendom, og ogsaa gennem den Ejendomsskyld, der væltes over paa Lejerne af Ejendommen. Men det, man nærmest tænker paa, er vel Indkomst- og Formueskatten. Og hvorledes er Forholdene da der for Udlændinge? Forholdet er det, at Loven i Øjeblikket foreskriver, at under et midlertidigt Ophold beskattes den fremmede ikke, men som midlertidigt Ophold regnes kun et Aar. Efter et Aars Forløb beskattes alle fremmede akkurat som Danske. Det er, hvad Skatten til Staten angaar. Kommunerne har den Regel, at naar en Udlænding driver Forretningsvirksomhed, er næringsdrivende her i Landet, har Udsalg eller Værksted eller Forretningslokale, er han afgiftspligtig til Kommunen, saa snart der er gaaet en Maaned. De andre Udlændinge, der ikke har selvstændig Forretning, beskattes efter Indenrigsministerens Skøn, og Indenrigsministerens Skøn er i Almindelighed dette, at de skal beskattes efter et Aars Forløb, altsaa den samme Regel, der gælder for Skatter til Staten. Hvorledes finder man nu disse fremmede? Paa Landet og i Smaakøbstæderne er det let. Der vil Ligningsmyndighederne meget nemt kunne vide Besked om, hvor mange fremmede der opholder sig der. I Hovedstaden er det naturligvis vanskeligere. Der retter man sig efter Mandtalslisterne, paa hvilke Husejerne er pligtige at opføre de fremmede, som bebor deres Ejendomme. Under Krigen er man gaaet videre og har paabudt, at der hver Maaned skal af Rodemestrene i København — hvor det egentlige Fremmedophold er, og hvor der er mest Forargelse over de mange fremmede — gives Meddelelse om, hvilke fremmede der har fast Ophold paa Hoteller, Pensionater o. l., og saa er der en særlig Skatteligning for saadanne fremmede hver Marts og September. Man gaar altsaa meget vidt i Bestræbelserne for at finde de fremmede og beskatte dem. Men det er naturligvis meget vanskeligt at faa noget virkeligt Resultat ud deraf af den simple Grund, at man ikke kan tilstille dem Skatteblanketter. Thi de vilde rimeligvis virke som en Advarsel. Naar de fik dem tilstillet, vilde de deri se et Raad om at rejse bort, saa snart de kunde. Dernæst har man ingen Anelse om, hvordan deres økonomiske Vilkaar er; og dette gør det særlig vanskeligt. Endelig kan de, saa snart de faar Besked om, at de